

Etyka i filozofia w szkole

Klocki Lego na lekcjach etyki

Już kiedyś pisałam o możliwości wykorzystania Lego na zajęciach z etyki. Pomysł zaczerpnęłam z projektu „Lego-logos” pana Spychały, dostosowując do swojego programu.

Tym razem dzieci z klas 4. budowały do różnych tekstów: dwóch bajek Leonarda da Vinci „Lilia” i „Pająk w dziurce od klucza”, do wybranych myśli i poglądów filozofów starożytnych opracowanych na podstawie „Żywotów i poglądów słynnych filozofów” Diogenesa Laertiosa oraz fragmentu tekstu „O prawdzie i kłamstwie w pozamoralnym sensie” Fryderyka Nietzschego (tutaj zastrzegam się, że skorzystałam z tekstu z książki R. D. Prechta „Kim jestem? A jeśli już, to na ile? Podróż filozoficzna” i przepraszam, jeśli coś przeinaczyłam).

Oto schemat zajęć:

Uczniowie losowali kartki z tekstem, a następnie każdy sam, nie mówiąc co znajduje się na kartce budował tekst. Gdy to zrobili, najpierw reszta grupy starała się „odczytać” co budowie przedstawiają. Budowniczości mogli na początku pomagać jakimiś wyjaśnieniami ułatwiającymi interpretację modeli. Następnie autorzy swoich prac opowiadali co chcieli pokazać, ewentualnie czytali swój tekst.

Dzieci lubią klocki lego, więc chętnie zabrali się do pracy. Pomimo, że uważali, iż to są trudne teksty, świetnie sobie z nimi poradzili. Poniżej przedstawiam teksty i efekty pracy.

Pająk w dziurce od klucza („Bajki i legendy” Leonardo da Vinci)

Pająk, po oględzinach całego domu, na zewnątrz i od środka, postanowił schronić się w dziurce od klucza. Cóż za wspaniała

kryjówka! Komu przyjdzie do głowy, że on tam w środku siedzi? Natomiast on, przyczaiwszy się na skraju szparki, będzie mógł rozglądać się wokoło, nie narażając się na niebezpieczeństwo.

– W górze – stwierdził w duchu, zerkając na kamienny próg – utkam pajęczynę na muchy, a na dole – dodał, przyglądając się bacznie schodkowi – rozciągnę sieć na gąsienice; z kolei tutaj, przy drzwiach wyjściowych, przygotuję małą zasadzkę na komary.

Pająk nie posiadał się z radości. Dziurka od klucza dawała mu nowe i dotąd nieznane poczucie bezpieczeństwa; była tak wąska, ciemna i wyłożona żelazem, że wydawała się być bardziej nienaruszalna niż forteca, pewniejsza niż jakakolwiek zbroja.

Kiedy radował się tą myślą, usłyszał nagle odgłos kroków, więc przezornie schronił się w swej kryjówce. Ktoś wchodził do domu; klucz brzęknął, wsunął się do dziurki i zgniótł pajaka.

Lilia („Bajki i legendy” Leonardo da Vinci)

Na zielonym brzegu rzeki Ticino wyrosła przepiękna lilia. Woda, w której odbijały się białe płatki wspaniałego kwiatu na wyprostowanej łodydze, zapagnęła je posiąść.

Każda przepływająca fala zabierała ze sobą obraz białej korony i dzieliła się tym pragnieniem z falami, które miały dopiero napłynąć i zobaczyć kwiat. W końcu rzeka zaczęła się burzyć, fale stały się niespokojne i gwałtowne. Nie były jednak w stanie pochwycić lilii, wrosniętej mocno w ziemię i wznoszącej się wysoko na mocnej łodydze. Jednak z takim impetem rozbijały się o brzeg, że w końcu całe wybrzeże osunęło się w ich odmęty, a wraz z nim czysta i samotna lilia.

Anaksymander (ok. 610 r. p. n. e.)

Wewnętrzny mechanizm każdego świata napędzany jest przez ruch wirowy, przyciągający do środka (ruch obrotowy planet – oddziaływanie grawitacyjne – siła dośrodkowa), ciała

niebieskie to ogniste koła (gwiazdy). Nasz świat otacza nieskończona ilość innych światów (galaktyki – wszechświat „matrioszka” – Wielki Wybuch).

Poglądy na człowieka: człowiek musiał ewoluować od zwierząt, bo będąc takim jakim jest nie przetrwałby w dawnych czasach. Pierwotny człowiek osiągnął samodzielność, gdyż musiał pochodzić od zwierząt. Anaksymander założył, że bezpośrednim przodkiem człowieka były ryby (namawiał do niejedzenia ryb). (za: Diogenes Laertios „Żywoty i poglądy słynnych filozofów”)

Platon (427 – 347)

Platon: Jeżeli człowiek nie jest istotą żywą, to jest albo kamieniem, albo drewnem. Nie jest jednak ani kamieniem, ani drewnem, albowiem ma duszę i sam siebie porusza, a więc jest istotą żywą. Jeśli zaś jest istotą żywą, a istotą żywą jest również pies i wół, to człowiek jest także psem i wołem.

Anaksagoras (500 – 428 p. n. e.)

W doktrynie Anaksagorasa sprawczą przyczyną ruchu jest rozum. Ciała ciężkie, np. ziemia, znajdują się w dole, ciała lekkie, jak ogień, na górze; pośrodku jest woda i powietrze. Dlatego też na ziemi, która jest płaska, układa się morze, powstałe z wilgoci, która wyparowała pod wpływem ciepła słonecznego.

Pierwsze zwierzęta powstały z wilgoci, ciepła i substancji podobnej do ziemi; dalsze rodziły się już jedno z drugich, z zarodków prawostronnych samce, z lewostronnych – samice.

Niebo jest całe złożone z kamieni, które trzymają się tylko dzięki szybkości, z jaką się obracają, i spadłyby wszystkie, gdyby ich ruch był powolniejszy. (za: Diogenes Laertios „Żywoty i poglądy słynnych filozofów”)

„W pewnym odległym zakątku wszechświata wśród migotu niezliczonych systemów słonecznych była sobie raz gwiazda, na której mądre zwierzęta wynalazły poznanie. Była to chwila

największej pychy i największego zakłamania w 'dziejach świata' – ale też tylko chwila. Po paru tchnieniach natury gwiazda wystygła i mądre zwierzęta wymarły..." (za: R. D. Precht „Kim jestem?...")

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem